

Πολύ το χάρηκα που παραβρέθηκα στην μουσική πανδαισία που πρόσφερε αυτή την εβδομάδα το Ελληνικό Φεστιβάλ με την καλλιτεχνική εκδήλωση "Ένα παράθυρο στην παράδοση" την Τρίτη το βράδι, όχι μόνο για την ποιότητα της συναυλίας και των συντελεστών της, αλλά και για κάποια συμπεράσματα που έβγαλα.

Παρά την καταρρακτώδη βροχή η παροικία έσπευσε να γεμίσει το Δημαρχείο του Μάρικβιλ, ακόμη μια φορά έδωσε το παρών στο προσκλητήριο αυτή η υποτιμημένη και πολλές φορές περιφρονημένη παροικία από ηγέτες που την χρησιμοποιούν όταν την έχουν ανάγκη, αλλά την κρατούν στο σκοτάδι όταν παίρνουν αποφάσεις ερήμην της επειδή πιστεύουν ότι μόνον αυτοί είναι οι σοφοί και δεν δίνουν λογαριασμό σε κανέναν.

Είτε τους αρέσει, όμως, είτε όχι, αυτή η παροικία είναι η κινητήριος δύναμη στα δρώμενα και τα μεγάλα έργα για τα οποία όλοι είμαστε υπερήφανοι. Τίποτε δεν θα είχε γίνει χωρίς αυτούς τους αφανείς ήρωες, άνδρες και γυναίκες με τις οικογένειές τους, που δίχως ίχνος ιδιοτέλειας ή ματαιοδοξίας και μόνο από αγάπη για κάθε τι ελληνικό δούλεψαν σκληρά μέσα στις οργανώσεις και μέχρι σήμερα προσφέρουν γενναιοδωρα ακόμη και από το υστέρημά τους πολλές φορές.

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμος και...μη

Χωρίς αυτούς τους ανώνυμους συμπάροικους που με την μαζική παρουσία τους και μόνο στις εκδηλώσεις εντυπωσιάζουν τους ηγέτες αυτής της χώρας, οι εκπρόσωποί μας δεν θα μπορούσαν να περάσουν ούτε έξω από το κατώφλι της εξουσίας. Το δυστύχημα είναι πως

ρα. Στη συναυλία της περασμένης Τρίτης είδα έναν αγαπητό συμπάροικο και όταν τού έδωσα συγχαρητήρια για τις επιτυχίες των δύο παιδιών του, που είναι πολύ γνωστά στην ευρύτερη κοινωνία, μού απάντησε ταπεινά "δεν έφτιαξα περυσία, αλλά βοήθησα όσο μπο-

Αυτή η παροικία έχει πολύ δρόμο μπροστά της

κάποιοι, τουλάχιστον, δεν ξέρουν πώς να χρησιμοποιήσουν αυτή τη μεγάλη δύναμη όταν διαπραγματεύονται εθνικά θέματα με τα κέντρα αποφάσεων αυτής της χώρας. Όμως, αυτοί οι συμπάροικοι δεν έφτιαξαν μόνο τα μεγάλα έργα στην παροικία, τίμησαν το ελληνικό όνομα και με τα επιτεύγματά τους σαν γονείς και πολίτες αυτής της χώ-

ρούσα τα παιδιά μου για να προκόψουν".

Υπάρχει μεγαλύτερη περιουσία από αυτή, υπάρχει καλύτερος τρόπος να τιμήσει κάποιος την ελληνική καταγωγή του;

Ο εκλεκτός συμπάροικος δεν είναι η εξαίρεση, αλλά κανόνας τού έλληνα γονιού που, πλούσιος ή φτωχός, αγωνίστηκε για να δώσει

στα παιδιά του τα απαραίτητα εφόδια να αναδειχθούν και είναι μπροστά μας όπου και αν κυττάξουμε να διαπρέπουν σε όλους τους τομείς της αυστραλέζικης κοινωνίας.

Την Τρίτη το βράδι στο Δημαρχείο του Μάρικβιλ, βλέποντας το χορευτικό συγκρότημα της κας Παρούλας, πήρα κουράγιο για το μέλλον αυτής της ζωντανής παροικίας. Είδα παιδιά της τρίτης και τέταρτης γενιάς που παρέλαβαν με ενθουσιασμό τη σκυτάλη από τους παππούδες, τις γιαγιάδες και τους αυστραλογεννημένους γονείς τους και τρέχουν με την ελληνική παράδοση στα χέρια τους.

Είμαστε μια τυχερή παροικία επειδή προφανώς κάτι κάναμε σωστά και τώρα βρισκόμαστε στην ευχάριστη θέση από το γεγονός ότι ενώ ο αδυσσώπητος χρόνος συρρικνώνει την πρώτη γενιά, καταφθάνουν οι ενισχύσεις ταλαντούχων αυστραλογεννημένων μας και των παιδιών τους που θα μάς αντικαταστήσουν. Τα παιδιά αυτά με τα ελληνικά ονόματα, με τον ελληνικό χαρακτήρα, με τις μεγάλες αρετές της φυλής μας και την προσήλωσή τους στην ιστορία των προγόνων τους, είναι η εγγύηση της συνέχειάς μας σ' αυτή τη χώρα. Αυτή η παροικία έχει πολύ δρόμο ακόμη μπροστά της και έχουμε κάθε λόγο να αισιοδοξούμε ότι τα καλύτερα έπονται...

* Η ψήφος των Αποδήμων

Να ευχαριστήσω τον ηγέτη της Ν.Ε. ΠΑΣΟΚ Σίδνει, Δημήτρη Φούντα, για τη συμμετοχή του στον διάλογο της εφημερίδας μας με την παροικία για την ψήφο των Αποδήμων, με άρθρο του που δημοσιεύτηκε στον "Κόσμο" προχθές Τρίτη. Αντίθετα με άλλους που αποφεύγουν να εκφράσουν δημόσια άποψη για να μην ταραξουν τα νερά, ο Δημήτρης ποτέ δεν στρέφει την πλάτη στην πρόκληση να πει ή να γράψει την γνώμη του. Όπως κάνουν όλοι αυτοί με "πιστεύω"...

* Το συνέδριο εναντίον τού ρατσισμού

Το Ισραήλ μπόρεσε(!) να σαμποτάρει το συνέδριο του ΟΗΕ για τον ρατσισμό στη Γενεύη με τη δικαιολογία ότι θα επικρατούσε ο αντισημιτισμός.

Είναι γεγονός ότι το Ισραήλ θα ήταν στόχος των Αράβων και άλλων στο συνέδριο για τα εγκλήματα πολέμου στην Παλαιστίνη, όπως είναι γεγονός ο εξτρεμισμός τού ανόητου προέδρου τού Ιράν, ο οποίος ουσιαστικά βοηθά το Ισραήλ με τις απειλές ότι θα το εξαφανίσει από το πρόσωπο της γης.

Γεγονός είναι και ότι ο απανταχού οργανωμένος εβραϊσμός έχει πρωταγωνιστήσει στην επιβολή λογοκριτικού καθεστώτος, με πρόσχημα την προστασία του Ολοκαυτώματος από την ύβρις. Και μέσω πανίσχυρων Οργανώσεων ελέγχει, καταγράφει και περνάει στα μαύρα κατάστιχα εκείνους που ασκούν κριτική στο Ισραήλ, που σκοτώνει και φιμώνει...

Οι Ισραηλίτες κρύβονται πίσω από τα τραγικά θύματα τού Ολοκαυτώματος για να διαπράτουν τα δικά τους εγκλήματα εναντίον γυναικοπαίδων και η καταγγελία αυτών των εγκλημάτων μόνο αντισημιτισμός δεν είναι, αλλά καθήκον για την προστασία αθών.

* Ένα εκατομμύριο νεκροί

Η εμμονή των Αμερικανών να «μη μετράνε νεκρούς», ένα μάθημα που πήραν από το Βιετνάμ, έχει ως αποτέλεσμα να επικρατεί σύγχυση για το πόσο Ιρακινοί έχουν σκοτωθεί στα πέντε χρόνια από την εισβολή. Οι «εκτιμήσεις» οργιάζουν, τοποθετώντας τον συνολικό απολογισμό μεταξύ 100 χιλιάδων και ενός εκατομμυρίου! Η Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας και το ιρακινό υπουργείο Υγείας πραγματοποίησαν έρευνα σε 10.869 νοικοκυριά το 2007, ζητώντας

από τους πολίτες να αναφέρουν τον θάνατο μελών της οικογένειάς τους στα δύο χρόνια πριν από την εισβολή και τα πρώτα τρία χρόνια μετά. Στις περιοχές που δεν υπήρχε πρόσβαση έγιναν κατά προσέγγιση υπολογισμοί και, όπως προέκυψε, σε εθνική κλίμακα μεταξύ Απριλίου 2003 και Ιουνίου 2006 ο μέσος όρος των θανάτων ήταν πάνω από 120 την ημέρα. Υπολογίστηκε, λοιπόν, ότι τα τρία πρώτα χρόνια οι θάνατοι πολιτών ήταν περίπου 151.000, ενώ το πραγματικό νούμερο τοποθετήθηκε μεταξύ 104.000 και 230.000, λόγω μη αξιόπιστων στοιχείων. Τον Δεκέμβριο του 2005, η κυβέρνηση Μπους έδωσε 30.000 νεκρούς πολίτες! Αν αυτό ακούγεται πολύ, τα στοιχεία που προκύπτουν από έρευνα της βρετανικής εταιρείας δημοσκοπήσεων Opinion Research Business, το περασμένο καλοκαίρι, έδειξαν ότι υπάρχουν 1.220.580 θάνατοι μεταξύ Ιρακινών πολιτών από την αρχή της εισβολής. Με ένα ευρύ περιθώριο σφάλματος, η εταιρεία υπολογίζει ότι οι θάνατοι κυμαίνονται μεταξύ 733.158 και 1.446.063.

* Ο τάφος της Κλεοπάτρας

Οι αρχαιολόγοι πιστεύουν ότι βρίσκονται κοντά στην ανακάλυψη του τάφου της Κλεοπάτρας. Κάτω από το ναό Ταπόσιρις, που χτίστηκε στα χρόνια της βασιλείας του Πτολεμαίου Β, δυτικά της Αλεξάνδρειας, οι ειδικοί έχουν εντοπίσει ένα περίπλοκο σύστημα στοών, που ελπίζουν ότι θα

τους οδηγήσουν στον τάφο των δύο εραστών, του Αντωνίου και της Κλεοπάτρας, που αυτοκτόνησαν το 30 π.χ, μετά την ήττα τους στη ναυμαχία του Ακτίου από τον Οκταβιανό. Οι ανασκαφές στην περιοχή διανύουν ήδη τον τρίτο χρόνο τους, με τη συμμετοχή αρχαιολόγων από την Αίγυπτο και τη Δομινικανή Δημοκρατία. Όμως, στην περιοχή γύρω από το ναό οι ειδικοί ξεκίνησαν να εργάζονται εδώ και μία εβδομάδα.

Ο Ζαχί Χουάς, διευθυντής του Συμβουλίου Αρχαιοτήτων της Αιγύπτου, παρουσίασε την προηγούμενη εβδομάδα πολλά αντικείμενα τα οποία βρέθηκαν στην ανασκαφή του Μπούργκ Ελ-Αράμπ. Μεταξύ αυτών περιλαμβάνονται 10 μούμιες ευγενών, 22 νομίσματα με τη μορφή της Κλεοπάτρας και ένα κομμάτι προσώπου με βούλα στο πιγούνι, το οποίο πιστεύει ότι ανήκε στον Αντώνιο.

* Καλό!

Περπατά ένας ανθρωποφάγος στην ζούγκλα του Αμαζονίου. Συναντά κάποιον και τον ρωτά:

- Είσαι ο Μανώλης;
- Όχι, λέει εκείνος.
- Τότε θα σε φάω! λέει και τον τρώει.

Παρακάτω συναντά έναν άλλο και του ρωτάει:

- Μήπως είσαι ο Μανώλης;
- Όχι.
- Τότε θα σε φάω!

Συνεχίζεται αυτό με κάθε άνθρωπο που συναντά. Στο τέλος συναντά έναν άλλο:

- Μήπως είσαι ο Μανώλης;
- Ναι, ο Μανώλης είμαι!
- Αντε ρε Μανώλη! Και έφαγα τον κόσμο για να σε βρω!

* Παροιμίες

Συμπεθέρεψε η γούνα με την κάπα: Ο λόγος αποδίδεται στο Θεόδωρο Κολοκοτρώνη. Συγκεκριμένα, πρόκειται για το σχόλιο που λέγεται πως έκανε, όταν του ευχήθηκαν για το γάμο του γιου του Κολίνου (Κωνσταντίνου) με την εγγονή του Φαναριώτη προύχοντα Καρατζά, ηγεμόνα της Βλαχίας, επισημαινόμενος με πνευματώδη τρόπο το συμπεθεριό ανάμεσα σε αριστοκράτες (η γούνα ένδυμα πλούσιων, ευγενών) και σε μια οικογένεια «χωρίς περγαμηνές» (η κάπα ένδυμα κυρίως χωρικών, βοσκών).

Η φράση, που έμεινε παροιμιώδης, χρησιμοποιείται για ανόμοια πράγματα που τυχαίνει να βρίσκονται μαζί ή να υπηρετούν τον ίδιο σκοπό.

